

A Győri Ítéltábla Győrött, a 2020. június 4. napján megtartott tanácsülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt **vádlott neve** ellen indult büntető ügyben a Veszprémi Törvényszék 2020. január 8. napján kelt 10.B.614/2019/21. számú ítéletét **megváltoztatja,**

a B.j.I.115/2019. szám alatt nyilvántartott, az 1-4., 12-13. tétel alatti 6 db. DNS anyagmaradványt a megsemmisítésre vonatkozó rendelkezést mellőzve az iratok részeként rendeli kezelni.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

I n d o k o l á s:

- [1] A **Veszprémi Törvényszék** 2020. január 8. napján megtartott előkészítő ülésen kihirdetett 10.B.614/2019/21. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében (Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés II. fordulat) és kábítószer-birtoklás vétségében (Btk. 178. § (6) bekezdés). Ezért őt halmazati büntetésül 5 év szabadságvesztésre, mellékbüntetésül 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztés büntetést börtön fokozatban kell végrehajtani. Rendelkezett arról, hogy a vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte. Elrendelte a Veszprémi Járásbíróság 6.Bpk.1589/2018/2. számú büntetővégzésével kiszabott 1 év 4 hónap börtönbüntetés végrehajtását. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, így többek között az 1-4. és a 12-13. tétel alatt kezelt 6 darab DNS-anyagmaradvány bűnjelek lefoglalását megszüntetve megsemmisítésüket rendelte el, kötelezte továbbá a vádlottat az eljárás során felmerült 616.540,- Ft bűnügyi költség megfizetésére az állam javára.
- [2] Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, súlyosítás végett, a vádlottal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása végett; továbbá a Be. 502. § (3) bekezdése és a Be. 504. § (2) bekezdésének b) pontja megsértése okán, relatív eljárási szabálysértés miatt; valamint az egyes bűnjelek megsemmisítésének elrendelése ellen, míg a védő enyhítésért fellebbezett.
- [3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.315/2019/1-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosítva, a vádlott terhére, büntetésének súlyosítása végett, illetőleg az egyes bűnjelek megsemmisítéséről szóló rendelkezés vonatkozásában tartotta fenn, a büntetés enyhítésére irányuló védelmi fellebbezést pedig nem tartotta alaposnak. Rámutatott, hogy a felülbírálat terjedelme a Be. 590. § (3) bekezdésére figyelemmel korlátozott. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott szankció a vádlott méltányolható személyi körülményeire, a sértetti közrehatásra, illetőleg az előkészítő ülésen tett beismerésre és a beismerés bírói elfogadására

tekintettel is enyhe. A terhelt személyében rejlő társadalomra veszélyesség fokozott mértékére utal, hogy a jelen eljárás tárgyát képező bűncselekményeket a vele szemben korábban felfüggesztett szabadságvesztés büntetés próbaideje alatt, valamint egy szintén kábítószerrel kapcsolatban elkövetett bűncselekmény miatt indult másik büntetőeljárás hatálya alatt követte el, ami arra utal, hogy a vele szemben eddig folytatott büntetőeljárások semmiféle visszatartó erővel nem bírtak. Ennélfogva a vádlottal szemben halmazati büntetésként legalább a középértéket elérő szankció alkalmazása indokolt.

- [4] Előadta továbbá, hogy az ügyészi fellebbezés helytállóan mutatott rá arra, hogy a nyomozás során lefoglalt 6 db DNS-anyagmaradványnak, mint bizonyításra alkalmas bűnjelnek megsemmisítés helyett a megőrzése, így a Be. 204. § (1) bekezdése, valamint a 11/2003. (V. 8.) IM-BM-PM együttes rendelet 1. § (1) bekezdésének előírásai nyomán, az irányadó ítélkezési gyakorlatot követve az iratokhoz csatolása indokolt. Mindezekre tekintettel indítványozta, hogy az ítélet a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen eljárva a fellebbezéssel támadott ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, a terhelttel szemben kiszabott szankció mértékét súlyosítsa, illetőleg az 1-4. és 12-13. tételszám alatt kezelt 6 db DNS anyagmaradványt az ügyiratok mellékleteként rendelje kezelni.
- [5] Ezt követően a Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.315/2019/5. számú átiratában az indítványát annyiban módosította, hogy az ítélet a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020. (III. 31.) Korm. rendelet 82. § (2) bekezdésére figyelemmel a fellebbezéseket tanácsülésen bírálja el.
- [6] A védő fellebbezésének indokolásában kifejtette, hogy a törvényszék az enyhítő körülményeket helyesen sorolta fel, azonban azokat nem kellő súllyal értékelte. Álláspontja szerint a kamera felvétel léte nem csökkentheti a vádlott beismerő és megbánó magatartását, így nem helyes az az érvelés, ha van kamerafelvétel, akkor kisebb súlyban, ha nincsen, akkor nagyobb súlyban kell enyhítő körülményként értékelni a beismerő és megbánó magatartást. Nyomatékos enyhítő körülmény az, hogy a vádlott beismerése és a tárgyaláshoz való jog lemondása miatt előkészítő ülésen befejezhetővé vált az ügy, mivel ezzel a bíróság gyors és eredményes munkáját segítette, a bíróság munkaterhét csökkentette a vádlott. Rámutatott, hogy a vádlott megbánó magatartása a sértetti hozzátartozó felé kinyilvánított bocsánatkérésben is megnyilvánult. Kiemelte továbbá, hogy az enyhítő körülmények közül legnagyobb súllyal a sértetti közrehatást kell értékelni, a sértett kitarató, gyakorlatilag órákig tartó kötekedő magatartása vezetett a tragédiához. Mindezekre figyelemmel érvelése szerint indokolt a szabadságvesztés büntetés mértékének a mérséklése.
- [7] A vádlott a fellebbviteli főügyészség indítványára tett észrevételében ismételten kifejezte megbánását és sajnálkozását a bűncselekmény elkövetése miatt, és méltányos büntetés kiszabását kérte.
- [8] Az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát az előkészítő ülésen a Be. 504. § (3) bekezdése alapján végzésével elfogadta, és a Be. 565. § (1) bekezdésére figyelemmel a vádlott bűnösségét a bűnösség beismerésére, a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadására és az eljárás ügyirataira alapította. Mindezek alapján **vádlott neve** vádlottat a vádirattal egyezően bűnösnek mondta ki a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés II. fordulója szerint minősülő testi sértés büntetében és a Btk. 178. § (6) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő

kábítószer-birtoklás vétségében, és ezért öt halmazati büntetésül 5 év szabadságvesztésre, mellékbüntetésül 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

- [9] A törvényszék ítéletével szemben a fentiek szerint az ügyész kizárólag a kiszabott büntetés tartama miatt, súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása végett, valamint egyes bűnjelek megsemmisítésének elrendelése ellen, míg a védő enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.
- [10] A Be. 590. § (1) és (2) bekezdése szerint a másodfokú bíróság, amennyiben a törvény kivételt nem tesz, a fellebbezéssel érintett ítéletet teljeskörűen, az azt megelőző eljárással együtt bírálja felül. A felülbírálat során vizsgálja az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását, tekintet nélkül arra, hogy ki, milyen okból fellebbezett.
- [11] Abban az esetben azonban, ha a Be. 583. § (3) bekezdés a) és b) pontjára figyelemmel a fellebbezés kizárólag a kiszabott büntetés vagy az alkalmazott intézkedés neme és mértéke vagy tartama ellen, illetve az ítéletnek egyszerűsített felülvizsgálati eljárás tárgyát képező rendelkezése ellen irányul, a másodfokú bíróság a Be. 590. § (3) bekezdése alapján az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálja felül, és a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel nem vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, továbbá a határozatát is az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja.
- [12] Mindezekre alapján - tekintettel arra, hogy az ügyész a kiszabott büntetés súlyosítása érdekében, illetve egyes bűnjelek megsemmisítésének elrendelése ellen, míg a védő enyhítés végett jelentett be fellebbezést - az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének felülvizsgálatát a Be. 590. § (3) bekezdésében meghatározott keretek között végezte el.
- [13] Ennek során - miután nyilvános ülés vagy tárgyalás kitűzését sem az ügyészség, sem a vádlott, sem a védő nem indítványozta - az ítéletábra a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020. (III. 31.) Korm. rendelet 82. § (2) bekezdése alapján megtartott tanácsülésen vizsgálta meg a Be. 590. § (5) bekezdésében meghatározottak szerint az elsőfokú bíróság eljárását, valamint a törvényszék bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezését, és azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a büntetőeljárás törvény rendelkezéseinek megfelelően folytatta le a büntetőeljárást, és nem vétett olyan eljárásjogi szabálysértést, mulasztást, amely az érdemi felülbírálat akadályát jelentette volna.
- [14] A törvényszék a 2020. január 8. napján megtartott előkészítő ülésen a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát a Be. 504. § (3) bekezdése alapján végzésével elfogadta, és a Be. 565. § (1) bekezdésére figyelemmel az ítéletét a bűnösség beismerésére, a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadására és az eljárás ügyirataira alapította.
- [15] E körben szükséges rögzíteni azt, hogy az előkészítő ülésen a terhelt kihallgatásának elsődleges célja, hogy a vádlott beismeri-e a bűnösségét a vád tárgyává tett bűncselekményben, illetve a beismeréssel érintett körben lemond-e a tárgyaláshoz való jogáról. Amennyiben a vádlott a vád tárgyává tett cselekményben a bűnösségét beismeri, a bíróságnak végzéssel kell

határoznia arról, hogy ezen nyilatkozatot elfogadja-e. A bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadásának azonban nem feltétele, hogy a vádlott részletes vallomást tegyen, ennél fogva nem akadálya az ügy előkészítő ülésen történő befejezésének, ha a vádlott a bűnösségre is kiterjedő beismerő nyilatkozaton túl nem tesz részletes vallomást.

[16] A beismerő nyilatkozat elfogadásának feltételeit a Be. 504. § (2) bekezdése rögzíti, azt akkor lehet elfogadni, ha a vádlott a nyilatkozatának természetét és jóváhagyásának következményeit megértette, a vádlott beszámítási képessége és beismerésének önkéntessége iránt észszerű kétely nem mutatkozik, továbbá a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozata egyértelmű és azt az eljárás ügyiratai alátámasztják.

[17] Tekintettel arra, hogy a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozata egyértelmű volt, azt az eljárás iratai alátámasztották, továbbá beszámítási képessége és beismerésének önkéntessége felől észszerű kétely sem merült fel, az elsőfokú bíróság törvényesen fogadta el a terhelt bűnösséget is beismerő nyilatkozatát, és törvényesen járt el akkor is, amikor a Be. 504. § (6) bekezdése alapján az ítéletét bizonyítás felvétele - többek között az elmeorvos szakértő meghallgatása - nélkül előkészítő ülésen hozta meg. A vádlottat ugyan a nyomozás során megvizsgálta igazságügyi elmeorvos szakértő, azonban a szakértői vélemény szerint a vádlott beszámítási képessége nem kizárt és nem korlátozott, ennél fogva az eljárás során adekvátan viselkedő, összefüggő és logikus vallomást előterjesztő vádlott beszámítási képességével kapcsolatban semmiféle észszerű kétely nem mutatkozhat, azaz emiatt a Be. 609. § (2) bekezdés e) pontjában írt hatályon kívül helyezési ok fel sem merülhet.

[18] átozott felülbírálat esetén a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel a másodfokú bíróság nem vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, továbbá a határozatát is az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja.

[19] Az ítéletábra megítélése szerint a törvényszék által megállapított és a fentiek szerint a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján a másodfokú eljárásban is irányadó tényállás mellett okszerűen került sor a vádlott bűnösségének megállapítására, továbbá a vádlott terhére megállapított bűncselekmények minősítése is megfelel az anyagi jog szabályainak, az adott tényállás mellett a vádlott felmentésére, vagy vele szemben az eljárás megszüntetésére nincs törvényes lehetőség.

[20] A büntetés kiszabása során az enyhítő és súlyosító körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen vette számba, részletesen ismertette és elemezte, majd a súlyuknak megfelelően értékelte azokat.

[21] A joghátrány meghatározása során a jogalkotó által a büntetési tételkeretben absztrakt módon meghatározott társadalomra veszélyesség mellett figyelemmel kell lenni a büntetéskiszabás egyéb szempontjaira, így a bűncselekmény konkrét tárgyi súlyára, a tetтарыыos büntetés és az elkövető személyes körülményeihez igazodóan a joghátrány egyéniesítésének, valamint a fokozatosság követelményére is.

[22] A vádlott személyi körülményeit elemezve rögzíthető, hogy a vádlott büntetett előéletű, a jelen eljárásban elbírált bűncselekményt ugyancsak erőszakos bűncselekmény miatt kiszabott, végrehajtásban felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje, valamint szintén kábítószer-

birtoklás miatt folyamatban lévő büntetőeljárás hatálya alatt követte el, így az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés enyhítésére nincs törvényes lehetőség.

[23] Ugyanakkor, ahogy azt a törvényszék is rögzítette az ítéletében, a vádlott beismerő vallomást tett, melynek súlyát - a törvényszék érvelésével szemben - az sem csökkenti, hogy a cselekményt kamera is rögzítette, tettét megbánta, továbbá két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, akik közül az egyik tartósan beteg. Emellett nem lehet figyelmen kívül hagyni a jelentős sértetti közrehatást sem, miután túlnyomórészt a sértett kötekedő magatartása miatt alakult ki a tettelegességgig fajuló konfliktus a vádlott és a sértett között. Erre tekintettel az ítéletábra a büntetés súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezést sem tartotta alaposnak, a fentiek szerint az elsőfokú bíróság által helyesen értékelt enyhítő körülmények ugyanis nem indokolják a vádlottal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabását.

[24] Mindezekre tekintettel a feltárt személyi és tárgyi tényezőket egybevetve az ítéletábra úgy ítélte meg, hogy a törvényszék által megállapított joghátrány igazodik az enyhítő és a súlyosító körülményekhez, a Btk. 79. §-ában rögzített büntetési célok elérését megfelelően szolgálja, továbbá mindenben megfelel a Btk. 80. § (1) bekezdésében írt büntetékiszabási elveknek is.

[25] Egyetértett azonban az ítéletábra az ügyészi fellebbezéssel és a fellebbviteli főügyészség álláspontjával a megsemmisíteni rendelt, a bűnjeljegyzék 1-4. és 12-13. tétszáma alatt kezelt 6 db DNS anyagmaradványt illetően. A Be. 320. § (2) bekezdése szerint ugyanis amennyiben a lefoglalt dolog értéktelen és arra senki nem tart igényt, azt a lefoglalás megszüntetése után meg kell semmisíteni. Az eljárási törvény csak ebben az esetben ad lehetőséget a lefoglalt dolog megsemmisítésére, míg azok a dolgok, amelyek a büntetőeljárásban a nyomok rögzítése során, esetleges későbbi szakértői vizsgálat céljából, bizonyítékként történő felhasználás érdekében keletkeztek, a bűnügyi iratok részét kell, hogy képezzék. Emiatt a jogerős ügydöntő határozat meghozatalát követően azok megsemmisítésére nem kerülhet sor, azokat a 11/2003. (V.8.) IM-PM-BM együttes rendelet 1.§ (1) bekezdése alapján a továbbiakban okiratként kell kezelni.

[26] Erre figyelemmel az ítéletábra a Be. 606. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és az 1-4., valamint 12-13. tétel alatti 6 db DNS anyagmaradvány megsemmisítésére vonatkozó rendelkezést mellőzve azokat az iratok részeként rendelte kezelni, egyéb rendelkezéseit azonban - mivel azok törvényesek voltak - a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[27] Az ítéletábra a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításról a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján rendelkezett.

Győr, 2020. június 4.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Élő András sk.
előadó bíró

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.
bíró

Z á r a d é k:

Ez az ítélet és a **Veszprémi Törvényszék** 2020.január 8. napján kelt 10.B.614/2019/21. számú ítéletének meg nem változtatott része 2020. június 4. napján jogerőre emelkedett.

Győr, 2020. június 4.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke